

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 153.

V Ljubljani, v soboto 9. julija 1887.

Letnik XV.

Pogled v Bolgarijo.

Svet je ugibal, kaj nameravajo Stambulov, Mukturov in tovariši, ko so sklicali veliko sebranje. Iz Sofije so dohajala sprva poročila, da se bo sebranje posvetovalo le o notranjih bolgarskih zadevah. Kmalopas se je po listih raznesel glas, da bodo regenti nasvetovali sebranju tri kandidate za bolgarski prestol. Dunajski in madjarski listi pa so že pred sebranjem složno pisali, da bo sebranje izvolilo princa Koburškega. Takoj pa so tudi pristavljali tužno prepričanje, da ga Rusija ne bo potrdila, in sladke sanje se končajo s žalostno prevaro. Ruski car je osebno naklonjen princu Koburškemu, ali osebna čuvstva ne odločujejo v ruski politiki. V ruski politiki ne odločuje, kakor je pisal „Nord“, znano géslo „do ut des“ ali osebna naklonjenost, temveč koristi in čast celokupne Rusije.

V četrtek pa naznani brzjav iz Trnovega celi Evrope: Princ Ferdinand Sachsen-Coburg-Gotha je jednoglasno izvoljen knezom. Ta vest ni osupnila Evrope, ker so prejšnje brzjavke že naznanjale njegovo ime. Znano je bilo tudi, da so se bolgarski odposlanci, ki so iskali kneza po Evropi, že meseca decembra z imenovanim in sedaj izvoljenim knezom dogovarjali o kandidaturi.

Vprašanje je: sprejme princ izvolitev ali ne? Pred vsem smeli bi soditi, da mladi princ prevzame ponudeno mu čast bolgarskega kneza. S tem pa bolgarsko vprašanje ne bo rešeno. Po Berolinski pogodbi ni dovolj, da ga sebranje izvoli, temveč potrditi ga morajo tudi evropske signatarne države. Kaj bodo storile države, težko je resnico trditi, ker se sebranja ni vdeležil noben zastopnik vnanjih držav. Kakor so včeraj iz Londona naznanjale brzjavke, Anglija ne bo ugovarjala novemu knezu. Njej se gotovo pridruži Italija, mogoče tudi Avstrija in Nemčija. Kar se pa tiče Rusije, smemo po njenih dosedanjih odločnih izjavah trditi, da ga ne bo potrdila. V časnikih prevladuje sicer mnenje, da bo Rusija le navidezno ugovarjala, konečno pa Bolgarom

pustila proste roke, da si po lastni volji vredé svoje razmere.

Mi nismo toliki optimisti, da bi se strinjali v tem upanju. Ruska vlada gotovo nima ničesa proti osebi izvoljenega kneza. A čast ruske države ne dovoljuje, da v kratkih dneh zataji svojo politiko. Rusija je vedno trdila, da sedanje sebranje ni zakonito, toraj tudi noben sklep njegov ne more biti postavno veljaven. Odločno je odgovorila, da ne prizná sedanjega regentstva, niti vlade, in ne potrdi nobenega koraka, ki ga storé te oblasti. Ko bi se bila hotela Rusija podati, storila bi bila že lansko leto, ko je sebranje izvolilo danskega princa Valdemara, žlahtnika ruskega cara.

„Novoje Vremja“, o katerem je znano, da je v bližnji dotiki z ruskim ministerstvom vnanjih zadev, piše o tem: „Sebranje naj izvoli, kogar mu drago, vseh bode ničeven. Rusija ne potrdi nobenega kneza, katerega izvolijo osebe, ki nimajo pravice voliti. Prej morajo odstopiti regenti in laži-zastopniki bolgarskega naroda. To je „conditio sine qua non“. Rusija tudi ne potrdi onega kandidata, katerega je prošle zime sama priporočila“.

Rusiji se pa skoraj gotovo pridruži tudi Francija, ktero je prva podpirala proti angleško-turški pogodbi. Kaj bo princ Koburški storil v sedanjih razmerah, ni še znano.

Iz Trnovega pa se tudi poroča, da bo sebranje proglasilo nezavisnost Bolgarije. Ako je resnično to poročilo, nadajati se moremo resnih dogodkov. Samovoljno bi bolgarski vladarji ravnali proti Berolinski pogodbi. To bi bila tretja revolucija v Bolgariji; z revolucijami pa tudi veliki narodi ne dosežejo nobenega povoljnega in trajnega vspeha.

Sklep sebranja je le kratek političen čin, s katerim so hoteli regenti končati svoje politično življenje. Ako pa sedanji vladarji ne odstopijo, nadaljšali bodo z vsakim korakom muke nesrečnega naroda.

Iz Istre — za Istro!

Te dni se zopet malo več govori o Istri in posebno pa o Pulji, kjer je bival pred nekimi dnevi preljubljeni naš vladar — cesar Franc Josip I. Od vseh strani Istre dohajajo v starodavno mesto Pulj deputacije raznih občin, da se vdano poklonijo svojemu gospodarju. In, hvala Bogu! letos je med temi odposlaniki že nekaj več narodnjakov. Občine Pazin, Buzet, Žminj in Višnjan poslale so letos zares možé svoje krvi in svojega jezika, da v njihovem imenu pozdravijo presvitlega cesarja. Kako veselje žarilo je na obrazu poštenega istrskega Hrvata, ko je stal pred veličastnim, a preprijaznim vladarjem svojim. — Za hip pozabil je Istrijan gorje, ktero je trpel njegov ded, ktero trpi še on sam od nasilstva brezsrčnega Karnela, ali pa še zlobnejšega poitalijančenega domačina.

Istrski Hrvat! Siromašen si v resnici, a pošten! Ne obupaj, hodi po potu, kojega ti kažejo odkritosrčni prijatelji tvoji, posebno zvesto ti vdana duhovščina. Zahtevaj narodnih šól in pridno pošiljaj vanje otroke svoje, da se naučé čitati, pisati in drugih potrebnih vednosti, in da si bodo potem ložej služili kruh, kakor si ga služiš ti. Priučí se štedljivosti, kajti pametna štedljivost je prva podlaga blagostanja in napredka. Ob dobri letini misli na slabo, ki te utegne zadeti drugo leto. Prej ko se zadolžiš za najmanjšo svotico, premisli trikrat, je li to res neogibno potrebno?

Razmere po Istri so kaj žalostne. Vzroki žalostnih razmer so različni. Dežela sama na sebi je rodovitna; ponaša se z najplemenitejšim pridelkom. V dobrih letinah pridelala se mnogo izvrstne vinske kapljice. Zarad ugodnega podnebja zori oljka, posebno blizo morskega brega, pa tudi v notranji Istri. Prideluje se okusno sadje, posebno kostanj in sladke smokve itd. Glavna naravna nesreča za Istro je suša in pa toča, ktera kaj pogosto obiskuje Istrijane.

K tem naravnim nezgodam pridružujejo se še

LISTEK.

Andrej Turjaški, Karlovški general in glasovit junak. (1557—1594.)

(Spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

Leta 1850. je prišla v Ljubljani na svitlo glediščna igra „Juran in Sofija“ ali „Turki pri Sisku“ predstavljena iz hrvaščine, v kateri jo je napisal Ivan Kukuljević Sakcinski, bivši tedanji veliki župan Zagrebški. Glavni junak v tej igri je Juran (Jurij) Erdödi, ali tudi Andreju Turjaškemu je odmerjena važna uloga pri tem činu. Ker ne moremo obširneje o tem delu na tem mestu govoriti, naj navedemo znamenite besede, ktere govori na koncu igre ban Tomaž Erdödi: „Stvarnik nebes in zemlje, Ti si nam zmago podelil, ktera bo morebiti vekoma moj narod sužnosti otela. Tebi naj bo čast, slava in hvala, Ti vodi nas in pomnoži srečo in blagor mojega naroda in moje ljube domovine“.

Dva dni je počivala naša vojska pod Siskom, a tretji dan se vzdigne čez Kolpo po obnovljenem mostu, da udari na Petrinjo, kamor so pobegnili

ostanki turške vojske pod Rudan-in Erdoglis-begom. Zapustivši Kolpo na levem bregu, podadó se skoz šume, ki leže med Drenčinom in Petrinjo. Bilo je deževno vreme, ter je zato vojska počasi napredovala. Ko pa je med tem Rustan beg zvedel, da so se naši vzdignili na Petrinjo, začel se je pripravljati precej na obrambo, da more odbiti napad.

Zdajci je bilo banu Bakaču prijavljeno, da se je Eggenberg, ki je šel od zadej, povrnil s svojimi četami in z velikimi topovi, s kterimi se je imelo streljati na Petrinjo. Ban je precej k njemu prihitel ter ga vprašal, zakaj se noče dalje vojevati; Eggenberg se je opravičeval s tem, da nima dosti hrane, a vrh tega, da on ne smé brez posebnega naloga cesarjevega iti s topovi na trdnjave, češ, da obstoji še navidezni mir med cesarjem in sultanom. Sovražnik da je za zdaj dovolj kašnjen, ker je bil mir prekršil; dozdej bo morda bolj pazil na mir. Ali Bakač mu odgovori, da mu ni treba posebne zapovedi cesarjeve, ko mu sama roka Božja kaže, kaj je treba delati in ko vé, kako je Petrinja nevarna za Hrvatsko, Kranjsko, Koroško in Štajarsko. Ali zastonj je bilo vse nagovarjanje banovo ter očitna nezadovoljnost in mrmranje hrvatskih čet. Eggenberg je odvel svoje čete nazaj ter jih pri Sisku razpustil. Zdaj ni preostalo tudi Bakaču nič družega, nego

da se tudi on povrne s svojimi četami. Ali poprej kakor je to storil, dá s topovi razdjati obkope Hasanove na Kolpi in okoli Siska. (Dane Gruber. Borba itd. str. 100—101; Valvazor XV. 536.)

Sedmi dan po bitki pri Sisku, namreč 28. junija 1593., se je povrnil Andrej Turjaški, viteški vodjovoda s svojimi Karlovškimi četami slavodobitno v Karlovec. In kakor je ban Erdödi proslavil to zmago v Zagrebu, tako je storil tudi Andrej Turjaški v Karlovcu, da pokaže s tem važnost te bitke, vsled ktere je bila turška moč tako jako uničena. Topovi so doneli z nasipov Karlovške trdnjave, ko se je slavljene vojskovodja približal banskim vratom (na glavni straži), kjer ga je narod z velikim slavljem in veliko radostjo sprejel ter ga spremil v cerkev sv. Trojice, da je bil pričujoč pri sv. maši in zahvalni pesmi za dobljeno zmago. Pri prihodu v mesto so nosili pred njegovo četo glavo Hasanovo in Mehmed-bega Zvorniškega, da se tako Turkom osveti za ono, kar so bili storili njegovemu stricu Herbardu l. 1575. („Slovenec“ l. 1886.) Vrh tega pa je bilo videti še šest glavnih turških zastav in srebrnih bojnih trobelj, ktere so bili naši zaplenili. (Valvazor XV. 532.)

(Dalje prih.)

druge. Tako n. pr. velika nevednost, za koju se imajo Hrvati istrski zahvaliti največ gospodi Poreški in pa italijanskim občinskim zastopom. Britko je tudi nesrečno deljenje posestev. Polje, koje je bilo pred nekaj leti še vse v jedni roki, je danes že razdeljeno na več kosov, in ti razdelili se bodo zopet na več koščkov itd. — Najbolj pa so jih v dolgove pripravili Karneli. Karnel „privandra“ iz Italije navadno z malo krošnjo. Kmalo si pomaga toliko, da se naseli v kaki večji vasi. Od začetka je ves ponižen in krotak. Rad gré za kuma, da potem pri njem ljudje raje kupujejo: riž, olje, vino itd.

Čez par let kupi si hišo, jo lepo predela in se vgajezi. Sedaj ima že mreže razpete po celi fari. Kmalo ga skoraj ni kmeta, koji bi mu ne bil dolžan. Čez nekaj časa postane župan in vodi ljudi, kamor-koli jih hoče. Se vé, da njegovo ponašanje ni več ponižno, njegova beseda mora biti povsodi prva in zadnja. Prej je hodil rad v cerkev, češ: da mu bodo ljudje več zaupali. A ko si jedenkrat opomore, mu je cerkev deveta briga. Zabavljati prične na duhovščino in ji skuša odvzeti ves vpliv.

O slabih letinah zatekajo se ubogi Istrijani k tem pijavicam, da jim dajejo turšice. Pri tem poslu nezaslišano odirajo uboge kmete. Ako mu dá spomlad „starič“ turšice, povrniti mu mora jeseni skoraj še jedenkrat toliko. Vrh tega se ne smé nikoli prikazati prazen čez prag mogočnega „šjora“: sedaj mu prinese purana, sedaj piščet ali sira, jajc itd. Ako se mu pa le količkaj zameri, potem ima v malo dneh eksekucijo v hiši.

Kadar se približajo volitve, je Karnel najboljši pomočnik italijanske stranke v Poreču. O času volitev je svojim kmetom tak „šjor“ posebno prijazen. Ponuja mu sam denar, pijače itd. Da, še celo poljubi ga (se vé, da je to Judežev poljub), da bi ga pridobil za italijansko stranko. Ako se jim ne posreči, z lepa uloviti zadolženega kmeta, potem prične groziti z eksekucijo, s prodajo zemlje itd. Približa se dan volitve. Po celem selu opaziš nenavadno živahno gibanje. Pomagači Karnelovi letajo mokri od potu od hiše do hiše — obljubujejo pijače, mesá, nove ceste, pomanjšanje davkov itd. Ko pridejo na volilno mesto, nesó ti ubogi reveži s priklonjeno glavo in bledega obraza svoj volilni listek na volišče. Sram in jezo bereš jim lahko na obrazu. Ko so oddali svoj glas svojemu neprijatelju, gredo v gostilno, kjer jih čaka Judeževa gostija. Iz same obupnosti se napijó in domú gredé kričé: „Aviva!“ (Evviva.)

To so „proste volitve“ po Istriji. No, hvala Bogu in požrtovalnemu trudu vzornih rodoljubov, danes so se razmere na bolje obrnile že v več važnih krajih. Pazin in Buzet bile so Italijanom nerazrušljive trdnjave, toda razrušene so! Da bi bile za nje izgubljene za zmerom! To mnogo odvisi od previdne uporabe dobljene zmage. Dobro gospodarstvo naj bi bilo geslo narodnim občinam. Le ako bodo previdno gospodarili z občinskim imetjem, vtrdili si bodo svoj položaj v narodu. Žal nam je, in srcé nas boli, da se je takoj prvi narodni župan Pazinski, g. Inocent Fabris, izneveril narodnemu programu, in sicer takó, da mu je občinsko zastopstvo v viharji seji dne 16. junija t. l. jednoglasno izreklo svojo grajo in nezaupnico. Zato pa še ni treba obupovati, ampak previdno naj vladajo po storjenem programu obširno občino. Možje pa, kakoršnega se je pokazal g. Fabris, naj bodo uverjeni, da jih mrzi ne le vsak pošten seljak, ampak tudi vsak izobražen človek, naj pripada katerikoli narodnosti. Čast in hvala zavedenim zastopnikom Pazinskim, ker prav tako, kakor so mu malo tednov poprej jednoglasno izročili vodstvo občine, so mu v znameniti seji 16. junija t. l. jednoglasno izrekli nezaupnico in mu ob jednom odtegnili poprej določeno nagrado.

Slovani isterski! Vztrajajte pogumno na potu, kterega ste nastopili — otesajte si z vsemi postavljimi pripomočki jarm, kateri je vas in vaše pradede žulil.

Zagotavljam vam, da se z vami vred veselí ves, milijone broječi, narod slovanski, in da vas bodo jedenkrat sinovi vaši blagoslovljali, ker ste jim ohranili domače ognjišče, domače običaje in domač jezik!

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. julija.

Notranje dežele.

Slovesnosti v *Pulji* so končane. V sredo zvečer je cesar odpotoval iz Pulja. Na vseh istrskih postajah so prebivalci navdušeno pozdravljali cesarja. V Paznu in Buzetu je bilo mnogo občinstva na kolodvorih, akoravno je močno deževalo.

Cesarjevič Rudolf je prišel 7. t. m. zvečer v Bukovino. Ko se pripelje na razsvetljeni in okrašeni kolodvor v Črnovicah, pozdravi ga deželni glavar. Cesarjevič se mu prijazno zahvali in izrazi veselje, da more spoznati vse narodnosti v deželi. Zvečer je bilo mesto krasno razsvetljeno. Vsa pevska društva so mu priredila serenado. Cesarjevič je daroval 1000 gld. za uboge.

Zagrebski podžupan, Gjuro Crnadak, je bil te dni pri banu Kluen-Hedervaryu vsled interpelacije, ktera je bila v mestnem zastopu stavljena zaradi suspenzije župana Badovinca. Ban mu odgovori, da je ta zadeva naravna. Mestni župan je po postavi odvisen od deželne vlade. Ko ga je ban odstavil, imel je svoje vzroke, katerih ni dolžan pojasniti.

Vnanje države.

Pred kratkim so poročali listi, da je na kontrolnem shodu v Popoviči, kjer je bilo zbranih nad 2000 mož, nastal boj med pristaši raznih *srbskih* strank. Tako so poročali listi, ki niso zadovoljni s sedajno srbsko vlado. Uradno pa se poroča iz Belegagrada o tem shodu: Okoli 2000 mož je prišlo na kontrolni shod. Prvi dan ni bilo nemirov. Drugi dan pa so se sprli in pričel se je krvav pretep. Vendar se vojaki niso poslužili orožja. Ljudje so se hitro pomirili. Drugo poročilo, da je vlada odpustila 150 policajev, je neresnično, ker je le nekaj sumljivih oseb odpuščenih, drugi so prestavljeni. — Srbska vlada je dovolila v Novem Sadu izhajajoči „Zastavi“, Zagrebškemu „Obzoru“ in „Srbobranu“ svoboden vohod v Srbijo. — Kako je prejšnja srbska vlada gospodarila z denarjem, razvidi se iz naslednjih podatkov: Za celo leto 1887. je vlada nastavila v proračunu za izvanredne državne potrebe 300.000 dinarov, potrosila pa je do 1. junija 347.274 dinarov. Za redne potrebe je določila 80.000 dinarov, potrosila je do 1. junija 97.826 dinarov. Za ministre, svetovalec in poslanike je bilo določenih 20.000 din., do 1. junija je vlada izdala 31.200 din.; za pokojnine uradnikov je bilo določenih 25.000 din., izdanih 16.145 din.; za potne stroške finančnih uradnikov je bilo določenih 10.000 din., izdanih do 1. junija 11.270; za plačo praktikantov finančne stroke določenih 60.000, do 1. junija izdanih 58.716; za plačo davčnih nadzornikov je bilo določenih 100.000 din., do 1. junija izdanih 116.370; za pisarniške stroške v finančni stroki je bilo določenih 40.000 din., do 1. junija izdanih 34.040. Po tem moremo soditi, kakošna je bila finančna uprava pod naprednjaki.

Iz *Bolgarije* so došla naslednja poročila: 7. julija. Sebranje se je danes sešlo ob 10. uri. Predsednik Tončev naznani poslancem, da je na dnevnem redu volitev kneza, in ta je princ Koburški. Predsednik je pojasnil poslancem družinske razmere princea in izrazil željo, naj vsi poslanci glasujejo zanj. Vsa zbornica se vzdigne in jednoglasno izvoli knezom princea Koburškega. — „Agence Havas“ poroča, da bodo poslanci počakali odgovor princea Koburškega. Ako prince sprejme izvolitev in pride v Trnovo, ostanejo ondi tudi poslanci, da mu prisežejo. Če pa odide prince na evropske dvore, razidejo se poslanci do njegovega prihoda. Cankovi pristaši v Carigradu so naznanili vladi, da so zadovoljni z onim knezom, kterega jednoglasno izvoli sebranje. — Prince Koburški se je zahvalil predsedniku zbornice, da ga je sobranje izvolilo knezom. Prince izrazi upanje, da se bo vrednega škazal zaupanja. V Bolgarijo pride in daruje svoje življenje sreči in blagru bolgarskega naroda, ako prizná Turčija njegovo izvolitev in potrdijo druge države.

O *balkanskih* razmerah pišejo „Moskovske Vjedomosti“: Razmere na Balkanu so se tako zasukale, kakor zviti srednje-evropejski državniki niso pričakovali. Trudili so se zatreti ruski vpliv na Balkanu in narode pridobiti pod svojo oblast. To se jim je za nekaj časa posrečilo. Vsi balkanski knezi, izvzemši jednega, pridružili so se protiruski zvezi in so odprli svoje dežele tujcem. Ruski državniki se temu niso upirali; celó istih krogov niso podpirali, ki so zvesti ostali Rusiji. Ruska diplomacija je tudi nasvetovala balkanskim knezom, naj se približajo Dunajski in Berolinski vladi. V Rusiji so se čuli glasovi, da smo dovelj storili za nevhvaležne narode in je prišel čas, da se prepusté svoji osodi. S tem pa balkanski narodi niso bilo zadovoljni. Nerači so pretrgali vezi, ki so jih vezale z Rusijo; z ruskim vplivom je zginjevala tudi njihova obramba. Bali so se za svoje pravice in koristi. V Srbiji je bilo narodovo gibanje tako silno, da so morali priti na krmilo možje, ki so bili zadnja leta preganjani zaradi prijateljstva do Rusije. Počasi se bo vzdubila zavest tudi grškega naroda. V Bolgariji je narod v večini še vedno Rusiji vdan. Posebno važno za krščanski vzhod je gibanje v Rumuniji. Položaj

v Rumuniji mora posebno vzbujati rusko pozornost. Celih trideset let se Rusija ni spomnila sosedne Moldave in Valahije. Stari ruski prijatelji so s časom izumrli v Bukareštu in Jaši. Mlajši rod, ki se je vzgojeval v Franciji in Nemčiji, odtujil se je popolnoma Rusiji. In tudi ni moglo biti drugače. Naša diplomacija ni ničesa storila, da si ohrani stare zveze in prijateljstvo rumunskega naroda. Pozabile so se tradicije Petra Velikega, Katarine II., Nikolaja I. Pozabile tudi besede: Na vzhodu si morajo naši zastopniki pridobiti v prvi vrsti narod. Naši zastopniki so mislili, da storé svojo dolžnost, ako se sprijaznijo z ministri in se vdeležujejo dvornih obedov. Vendar tudi v Rumuniji niso še popolnoma izumrli pravi rodoljubi. Vezi, ki vežejo rumunski narod z ruskim, niso še popolnoma pretrgane, in podlaga njegovega obstanka ni še razrušena. Tudi tukaj še najdemo može, ki so z nami jednega duha.

Razmere mej *Francijo* in *Nemčijo* so vedno hladnejše. Nemci so posebno vzburjeni, ker bodo morali tujci v Franciji plačevati vojaško takso. „Nordd. Allg. Ztg.“ piše, da je to proti mejnarodnemu pravu. Ker je francoski minister notranjih zadev sam glasoval za vojaško takso, morajo se shujšati nemško-francoske razmere. „Neprijaznost se mora plačati z neprijaznostjo“, to mnenje vlada v Nemčiji proti Franciji in Nemčiji.

Francoski ministri so sklenili, naj ministerski predsednik Rouvier in vojni minister Ferron naznani budgetni komisiji, da hoče vlada za poskušnjo mobilizovati dva vojna kora. „Gaulois“ poroča, da je grof Pariški pisal svojim prijateljem: Govorite malo, delujte mnogo. Narod pričakuje dejanj, ne pa besed. Za republiko pride monarhija brez sile; vse je pripravljeno, organizacija je končana. Vlada bo takoj prvi dan pričela redno svoje delo, vsi dobri Francozi me bodo podpirali, jaz bom kralj vseh Francozov. — General Boulanger je večeraj odpotoval na svoje novo mesto.

Iz Bruslja se poroča, da so nemške oblasti zopet izgnale nekaj francoskih družin iz *Alzacije*, ker njihovi sinovi služijo v francoski armadi.

V *italijanskem* senatu se je vršila obravnava o kreditu dvajset milijonov za armado v Afriki. Grof Robilant, bivši minister vnanjih zadev, je zagovarjal svoja načela gledé Afrike. Ko so mu ponudili v spomladi 1885 ministerstvo, ni hotel je prevzeti, ker se mu ni zdela srečna okupacija v Masavi. Pozneje je moral prevzeti ministerstvo, akoravno se ni strinjal z vnanjo politiko. Po njegovih mislih se italijanska vlada ne smé spustiti v boj z Abisinci. V Masavi naj ostane močna posadka. Ker se v Evropi lahko dogodé resni nemiri, Italija ne smé slabiti svojih moči v Afriki. — Corti je pobijal kredit, ker ne želi daljših bojev v Afriki. — Vojni minister trdi, da bo zadostovalo dvajset milijonov. Vlada pozná svojo odgovornost in bo previdno ravnala. — Crispi povdarja, da je vlada v sporazumenjenji z Anglijo ravnala, ko je zasela Masavo. Vzrokov ne more objaviti, gotovo pa je, da so druge države zadovoljne z okupacijo. — Debata se je odložila.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 9. julija. (Javna skušnja v šoli „Glasbene Matice“.) Spominjamo se še, kolika vročina nas je prevzela v lani, ko se je nekako ob tem času vršila javna skušnja gojencev „Glasbene Matice“ v redutni dvorani. Pravo je toraj ukrenil odbor, da jo je letos razdelil na tri dneve. Ob najtoplejšem delu leta res ne gré mučiti občinstva po več ur na omejenem prostoru. A tudi z vspehom smemo biti zadovoljni. Glasbeno šolo obiskovalo je letos 132 učencev. Podučevali so v raznih predmetih trije stalni učitelji in ena pomožna učiteljica. Poduk je bil prav raznovrsten. V glasovirji bilo je šest, na goslih pet oddelkov. Razen tega nudila se je gojencem prilika, priučiti si glasbeno teorijo in tudi prvine iz harmonije. Gojili so učenci splošno petje v moških in mešanih zborih kakor tudi samoglasno petje s spremljevanjem glasovira. Ako smo prav videli, brojil je letošnji ženski zbor 21 udov, moški pa 66 — večinoma iz dijaških krogov. Da je bila pri toliki obilici učencev skušnja jako mikavna radi raznovrstnosti, si lahko mislite. Prvi dan nastopili so prvenci v glasovirji. Čudili smo se, da so dečki in deklice s toliko sigurnostjo tekali po tipkah. Drugi dan pa so se pokazali v višjih oddelkih sviraši s primerno lepo tehnično naobrazenostjo.

Istotako smo imeli priliko, osvedočiti se o napredku na vijolini. Tudi tu se je kazala po raznih oddelkih stopnjevana vaja v čisti intonaciji in izurjenost v prstih. Najbolj zanimiv bil je tretji dan. Učenci in učenke odgovarjali so pogumno v domačem jeziku vodji g. Grbiću, izpitajočemu jih iz teorije in harmonije. Več učenk je potem skazalo se v samoglasnem petji. Venec dnevu pa so podali razni ženski, mešani in moški zbori, ktere so izvedli gojenci z

neko posebno srčnostjo. Ne bomo se spuščali v podrobnosti. A omeniti nam je mešanega zbora: „Pozdravljam te gorenjska stran“, ktere ga je pelo krog 80 učencev in učenk tako pristrčno, da je v domačem duhu zložena ta kompozicija morala vsacega globoko ganiti.

Sploh sme „Glasbena Matica“ z letošnjim vspehom popolno zadovoljna biti. To pa je posebna čast prvemu našemu glasbenemu zavodu, da je odprl tudi revnejšim učencem vrata v glasbeno umetnost, in zato „Glasbena Matica“ vsem dobromislečim narodnjakom toplo priporočamo. Javna letošnja skušnja pa je tudi pokazala, da je šoli na čelu marljivi in veščji vodja, kateri si resnobno prizadeva pravo disciplinirano šolo uvesti v prostore „Glasbene Matice“. Če smemo dodati še jedno željo, bi bila ta, da se v bodoče odstrani ploskanje po posamičnih točkah, kar resnobi in disciplini šole ni v prospeh, in samo dragi čas krati.

K sklepu dostavim, da se je letošnje javne skušnje vdeležilo več odbornikov „Glasbene Matice“ in mnogo starišev, učencev in učenk, ki so se gotovo prepričali, da pohajanje glasbene šole ni bilo brez vspeha, niti brez sadu.

Iz Polja pri Devici Mariji, 6. julija. Naša župnijska cerkev je poslednji čas zopet nekaj novega dobila. Za praznik sv. Rešnjega Telesa omislila si je nov, jako lep in dragocen baldahin iz rudečega svilnatega žameta (seveda bi bila bela barva pravilnejša. Pis.); soseska Kašelska (spodnji in zgornji Kašelj pa Zalog) si je pa kupila novo cerkveno zastavo. To res da ni nič posebnega, če pri kaki cerkvi kaj novega napravijo, vendar se mi zdi potrebno, da to objavim, ker želim s temi vrsticami prav toplo priporočiti za taka in enaka dela gospo Ano Hofbauer-jevo v Ljubljani, ktera je pri nas obojno v občno zadovoljnost izvršila. Njena dela so lepa, okusna, pravilno izdelana in ne predraga. Imamo toraj doma zanesljivo tvrdko za cerkvena dela; ni se nam treba obračati do potujočih neznanih agentov, pri katerih se človek marsikterokrat opeče.

Iz Postojne, 8. julija. — Poročam veselo vest, da je danes zjutraj ob 1/2 10. uri h katoliški cerkvi pristopil tukajšnji sekijski inženir gospod Karol Weinberger s svojo gospo in svojim trimesečnim otrokom — bil je doslej židovske vere. Pri krstu kumoval je blag. gosp. c. kr. okrajni glavar vitez Schwarz.

Iz Pulja, 7. julija. (Čarobna razsvitljava.) Obetal sem Vam, da hočem še kaj pisati o velškanski razsvitljavi mesta ob odhodu presvitlega cesarja dne 6. julija zvečer. Še pred mrakom so začeli prižigati razne luči, lampijone, različne svetilne aparate po ulicah, po privatnih hišah in državnih poslopih, tudi po mnogih vojašnicah, v ces. arzenalu, kjer dela nad 4000 delavcev, in drugod. Posebno je bila dolga ulica ob obrežji čaravno razsvitljena. Magistratno poslopje na velikem trgu (Piazza grande) je bilo z neštevilnimi lučicami od zgoraj do zdolej razsvitljeno. Mestni grb, beli križ na zelenem polju, je dajal krasen odsvit, kakor tudi ravno pod tem viseči cesarski dvoglavni orel s krono in začetnimi črkami: F. J. I. Vse bojne in prevozne parne ladije, katerih večina je bila zasidrana v bojnem pristanu, vkup gotovo nad 40 do 50, so bile čarobne videti;*) tudi novi železni „Cesarjevič Rudolf“ je bil na krovu čudovito razsvitljen v podobi začetnih ogromnih črk: „K. R.“ Ali žal! komaj je bilo vse mesto, vse ulice, prodajalnice in okna ter obširna luka razsvitljena, je prihrul naenkrat hud vihar z dežjem, ki je premočil velik del ljudstva, ktere ga je vse mrgolelo po mestu. Zatekli so se ljudje v mnogoštevilne kavarne, gostilne in pivarne. Tudi Vaš dopisnik je bil nekoliko moker ter se je zatekel v bližnjo kavarno, ktera je bila že vsa napolnjena z ljudstvom.

Govorilo se je, da cesar vsled tega ne bo stopil iz dvornega vlaka, ki ga je imel iz arzenala peljati skozi mesto, da si ogleda razsvitljavo. Meni ni bilo dano ga videti, ker se ni vedlo, kod se bode mémo peljal. Akoravno sem ga že večkrat videl, vendar mi je bilo žal, da se mi ni moglo vsled hudega viharja in dežja posrečiti, ga tudi ta pot videti. Točno ob 9. uri zvečer, ko je lil dež kakor iz škafa, se je peljalo Njih Veličanstvo polagoma po progi, ki vodi iz arzenala okoli obrežja. Ljudstvo je bilo povsod tako natlačeno, da se je bilo težko skozi preriti. Na trgu pred veliko cerkvijo (prav za prav

je le majhna za toliko mesto!) se vlak ustavi vsled gromovitih „evviva“-klicev, v ktere so se mešali „hoch“-klici, in tudi mnogo „Živio!“ od okoličnega hrvaškega prebivalstva, ktero je prišlo v svojih lepih narodnih nošnjah, da vidijo svojega ljubljenege vladarja! Vkljub veliki plohi, ki je tedaj lila, se je prikazal cesar ter stopil v dežji na trg, da se je zahvalil za izraženo ovacijo in poklon zvestobe. Godbe (4) so ga pozdravile, in med neprestanimi klici ljudstva se je potem gibal dvorni vlak skozi mesto ob obrežji do postaje. Tukaj je pa zdrčal dvorni vlak nagloma naprej proti Dunaju. Ljudstvo pa vse navdušeno nad ljubeznjivim vladarjem, kteremu se ima najbolj zahvaliti za nagli razvoj mesta vsled ustanovitve velike bojne luke, je še dolgo v noč se drenjalo in sprehajalo po mestnih ulicah ter si ogledovalo krasno razsvitljavo, ktero je imenovalo: „Illuminazione à giorno!“ (Razsvitljava ob dnevu.)

Kako nagloma raste prebivalstvo v Pulji, kaže sledeča statistika: 1850. l. je bilo 5700 prebivalcev, 1857. l. 6500, 1867. l. 13.000, 1881. l. 25.173 prebivalcev, včevši 7695 vojakov. Zdaj pravijo, da jih je že nad 30.000. Lega za obrambo in bojni pristan je kaj posebno ugodna; je ključ isterskega poluotoka! O tem kaj več morda pozneje, kakor tudi o razmerah prebivalstva po veri, narodnosti in njih lastnostih, ako bo „Slov.“ všč! (Gotovo. Vr.)

Danes, pred mojim odhodom, slišim, da je dobilo od onih blizo 400 delavcev, ki so delali na neprebitni bojni ladiji „Kronprinz Rudolf“ skozi 6 let, mnogo premij v denarji in v raznih odlikovanjih, kakor tudi dotični inženirji, ki so vodili delo tega pomorskega velikana „Ichtiosaura!“ Vse to se je slovesno vršilo na fregati „Prinz Eugen“, po izvrstnem viceadmiralu*) bar. Sternecku, ki je vrli naslednik r. Tegetthoffa!

Iz Trsta, 6. julija. (Imenitni dogodki.) V dveh mestih na Primorskem so bile te dni slavnosti velicega pomena, tako za celo državo, kakor za Primorje posebej. V Pulji so spustili v morje do sedaj največjo in najmočnejšo avstrijsko ladijo „Prestolonaslednik Rudolf“, ktera ne bo branila samo obal primorskih, ampak bode tudi ponosno nosila vihrajočo zastavo avstrijsko ter ob enem s svojo in njenih branilcev močjó delala čast širji in ožji domovini svoji, cesarstvu, kakor tudi vsemu avstrijskemu Primorju. — S trdim jeklom okovana in s težkimi topovi oborožena bode branila meje cesarstva, kedar bode tega treba — in na pomoč ji bodo tudi njeni hrabri borilci, izvrstni in domoljubni pomorščaki, katerih hrabrost je pripoznana od časa pri Visu. — Da ji velik pomen pripisujejo vsi, vidimo že iz tega, ker so jo spustili v morje v pričujočnosti njenega najvišjega poglavarja, Nj. Veličanstva samega, obdanega od nadvojvod in nadvojvodinj, od vojnega ministra in dvornega spremstva, od dostojanstvenikov primorskih in drugih. Ponosno se bode toraj zibala na morskih valovih s svojo tudi nedavno prvokrat v morje spuščeno tovaršico „Stefanijo“ in branila čast ter ponos avstrijskih dežel.

Če je imela spustitev vojne ladije „Prestolonaslednik Rudolf“ političen pomen, pa je imelo slovesno otvorjenje železnice Trst-Hrpelje veliko važnost in pomen za trgovino — za povzdigo in razširjenje trgovine Tržaške, kakor vseh drugih severnejših avstrijskih dežel.

Privi korak za daljši razvitek je že storjen in upanje pač imamo gotovo, da ne bode dolgo trajalo, in slišali bomo, kako se pripravlja pot železnim kolesom za nadaljevanje Tržaško-Hrpeljske železnice preko Divače-Razdrtega na Loko in še naprej preko turskih planin. — Če je južna železnica imela do sedaj nekaj privilegij, da je smela za vsako stvar tarife ali cene postavljati, kakor visoko je hotela, se bode od sedaj naprej menda pač kaj spremenilo, da namreč ne bode nastavljene tako visoke cene, bodisi za blago, bodisi za ljudi. Vsaj od Ljubljane dalje proti Trstu se bode pač južna železnica morala vsaj malo ozirati na mnoge in mnogovrstne tožbe vsled medsebojne peage — pogodbe, sicer bi znalo tudi južni železnici iti kaj pod zló. Ker se je sklenila toraj pogodba, da bode od Ljubljane do Divače tudi državna železnica svoje vlake smela pošiljati po progi južne, gotovo to ne bode na škodo državi, pač pa bode kaj čutila južna železnica.

K slovesnemu otvorenju železnice Trst-Hrpelje prišel je sam trgovinski minister Bacquehem. Odprla se je tako proga, kratka, pa gotovo bode postala čez nekaj let ud vezajoč Trst s severnimi de-

želami cesarstva — prvo avstrijsko trgovišče z notranjimi mesti. Minister sam je rekel, da čestita Tržaškemu mestu, ktero se je zvezalo sedaj tudi z državnimi železnicami; naj bi pač sedaj tudi Trst s tem zanj veselim dogodkom približal se bolj ostali državi in naj bi se še gospodarsko-trgovinski odnošaji tega imenitnega trgovišča še bolj povzdignili. Tržaško mesto pa naj spozná, da si vlada prizadeva pospeševati razvitje in povzdigo prvega pomorskega mesta, in da bode tako tudi še nadaljevala. — Lepe besede za Tržaške mestne očete, samo da bi si jih prav zapomnili.

Domače novice.

(V mašnike posvečeni) bodo jutri, v nedeljo, ob 1/2 8. uri v tukajšnji stolnici že omenjeni gg. bogoslovci.

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 4. julija svojo XI. sejo. Navzočni: Prvomestnik T. Zupan. Odborniki: Dr. K. vitez Bleiweis-Trsteniški, Iv. Hribar, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec, dr. Josip Vošnjak, Josip Žičkar, Ant. Žlogar, Andrej Žumer. Razgovor je bil o veliki skupščini, za ktero so se po § 16 izžrebali že v vabilu naznanjeni štirje odborniki. Nasvetu g. L. se bode vstreglo. — Prošnja nekega načelnštva se usliši. — O poročilu T. načelnštva razgovarjalo se bode ustno. — Nekaj zadev se preloži na prihodnjo sejo. — Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda bode, kakor je bilo objavljeno, v torek 19. julija v Trstu. Vsled § 5. se je smejo vdeleževati kot poslušalci tudi ustanovniki in letniki. — Ako je kateri podružnični zastopnik zadržan, mu je po § 15. dovoljeno, da pooblasti mesto sebe, kogar-koli izmed družbenikov; pooblaščenec sme za druge podružnice oddati 5 glasov; od zastopnikov svoje podružnice pa tudi več. — Tako pooblastilo z lastnoročnim podpisom zastopnikovim, a brez vpisanega imena pooblaščenčevega, se lahko pošlje vodstvu, ki bo potrebno oskrbelo ter razdelilo. Ako se želijo kateri vdeleženci pri tej priliki dalje baviti v Trstu, obrnejo naj se na sl. načelnštvo Tržaške podružnice (Viktor Dolenc, tipografija), ki jim drage volje oskrbi primerno in ceno stanovanje ter daje vsa potrebna pojasnila. Po zborovanju bode v „Slovanski čitalnici“ (Monte verde) skupen obed. Ako se dobi za železnico znižana cena, objavilo se bo pravočasno. Sicer pa se opozarjajo zastopniki na tour- in retour-listke.

(Ljubljanska velika gimnazija) je danes končala šolsko leto s sv. mašo in zahvalno pesmijo, ker se takoj danes popoldne že začne ustni zrelostni izpiti za osmošolce. Iz ličnega letnega poročila naj za danes samo to povemo, da obsega dva znanstvena članka, katerih prvega: „Slovenščina na Ljubljanskem liceju“ je spisal gosp. profesor M. Pleteršnik; drugi: „Bemerkungen zu einzelnen Stellen der Platonischen Apologie des Sokrates“ je brez pisateljevega imena. — Redne predmete je podučevalo letos 32 učiteljev. Vseh učencev je imela gimnazija koncem leta 779; izmed njih je bilo Kranjcev 686, Slovencev 635, katoličanov 776. Kar starost dijakov tiče, je to znamenito, da so v prvi šoli sedeli trije sedemnajstletni junaci. Zdelalo jih je šolsko leto 1886/87 z odliko 96, dobro 521, še v kakem predmetu jih mora popravljati 98, dvojko jih je dobilo 35 in trojko 26.

(Odbor za Wolfovo slavnost) naznanja, da je c. kr. okrajno glavarstvo dovolilo, da se smé letos 14. avgusta slovesno obhajati odkritje spominske plošče, ktero bomo za Idrijo in za ves slovenski narod velezaslužnemu ranjcemu knezoškofu Antonu Alojziju Wolfu vzdali na cerkvi sv. Barbare, v kateri je bil pokojni naš rojak krščen. Vabilo in program razpošljemo kmalo.

(Odbor „Slavca“) naznani, da priredi društvo danes zvečer ob 9. uri serenado pred stanovanjem gospé Murnikove. Naznanjena serenada pred stanovanjem gospé bar. Winklerjeve izostane, ker se je gospa baroninja odpeljala iz Ljubljane.

(G. Karl Luckmann iz Ljubljane) izvoljen je zopet za bodočo dōbo v državno-železniški svet za člana; namestnik mu je pa koroški grof Zeno Goëss. Izvolila ju je koroška kmetijska družba v sporazumljenji s kranjsko.

*) Tudi one kupčijske ladije, ki imajo svoj poseben pristan, so bile enako od zdolej do zgoraj po vseh jamborih v lačeah.

*) Viceadmiral je toliko kot feldmaršallieutenant pri vojaštvu na kopnem.

(Naznanilo smrti.) Vsem znancem in prijateljem naznanjam, da so mi danes umrli draga mati, 88 let stari, ter jih priporočam v molitev. — Franjo Jeršič, duhovnik v pokoji v Podšentjurji pri Izlakih.

(Državni nadpravnik) g. dr. Leitmaier podal se je te dni na nadzorovalno popotovanje po gorenjem Štajarskem, Koroškem in od ondot po Kranjskem.

(Na c. kr. gimnaziji v Rudolfovem) vsprejemala se bodo oglasila učencev za vstop v prvi razred dne 15. julija od 9. do 12. ure dopoldne. Vsprejemni izpiti sami se pričnejo 15. julija ob 2. uri popoldne in se končajo 16. julija.

(Razpisana) je učiteljska služba na jednorazrednici v Št. Mihelu pri Žužemberku; plače 400 gl., doklade 30 gl. in prosto stanovanje. Prošnje do 31. julija t. l. okrajnemu šolskemu svetu v Novem mestu.

(Umrli je) v petek zvečer, 8. julija t. l. v Celji tiskar in lastnik lista „Deutsche Wacht“ g. Janez Rakusch.

(Drag zdravnik.) V nekem trgu na malem Štajarju umrla je precéj bogata ženska. Zdravnik, kojega je ob času bolezni imela, stanuje le kakih petdeset korakov od hiše. Obiskaval jo je tri mesece, in sedaj mož zahteva za svoj trud 3473 gl., ter je dediče tudi že zanje tožil. Na dan znaša to okoli 38 goldinarjev!

(Požar) vpepelil je 3. t. m. v Polenci pri Šmariji na Štajarskem 7 poslopij z vsem, kar je bilo pod streho spravljenega. Žgorelo je tudi sedem prešičev. Zažgalo se je pri Lorencu Strašku, kako — kdo vé?

(S češnje je padel) 60letni mizar Blaže Mlakar dne 2. t. m. na Gaberskem v Trboveljski občini. Posestnik Matija Pisek prihitel je čez nekaj minut na kraj nesreče in je našel Mlakarja umirajočega. Ranjki je bil v Zagorji Litijskega okraja doma.

(Preskušinja) iz državnega računovodstva bo 25. julija t. l. zopet v Gradcu. Prošnje naj se pošiljajo do 21. julija g. Antonu vitezu Burgerju, jub. c. kr. finančnemu nadsodniku.

(V morske kopeli) v Gradcu na Primorskem pripeljal je te dni svetnik gosp. L. ob Dunajski mestne občine 52 Dunajskih otrok in 26 otrok iz Grada. Kakor znano, dal je Gradec 3000 gold. k napravi ondašnjega kopelišnega poslopja.

(Hmelja) bo letos manj memo lani, ali kar ga je, bo pa roba! Pravijo, da že zdavnaj ni bilo tako izborna lepega hmelja, kakor letos kaže.

(Popravek.) V včerajšnjem poročilu o Sarajevskih zvonovih ostali ste v napisu na V. zvonu dve tiskarski pomoti: v besedici AC čita naj se C (debelo) za kronogramno znamenje, in v besedi CERKEV vrnil se je v prvem zlogu F mesto E, kar naj je s tem popravi.

Telegrami.

Radovice, 9. julija. Cesarjevič je ob 6 uri zjutraj odpotoval iz Črnovic; prebivalstvo ga je navdušeno pozdravljalo. Došel je v Hanikfalvo, od koder je dalje odpotoval z vozom. Tukaj so ga srčno vspreli.

Trnovo, 9. julija. Princ Koburški je bistveno isto odgovoril regentom kakor zborničnemu predsedniku. „Havasovo izvestje“ poroča, da odstopi vlada; regenti bodo začasno vladali, da pride izvoljeni knez.

Trnovo, 8. julija. Princ Koburški se je zahvalil predsedniku zbornice in izrazil upanje, da si pridobi zaupanje bolgarskega naroda. Pripravljen je, iti v Bolgarijo in posvetiti svoje življenje sreči in blagru bolgarskega naroda, ako potrdi izvolitev Turčija in priznajo države.

Dopisnica vredništva.

Raznim društvom: Vsako sporočilo o društvenem delovanju nam je ljubo, in radi postrežemo z objavljanjem raznoterih naznanil, da se le njih vsebina vjemata z načeli našega lista. Prosim pa, naj se nam pošiljajo vsa društvena naznanila vselej isti dan, kakor drugim listom, ker sicer naših čitateljev ne zanima reč, koja vže prej beró drugej.

Marljivim našim gg. dopisovalcem: Pristréna zahvala za ljubezen in trud! Prosim krepke podpore še za nadalje. Naj se nam prizanaša, kadar zaradi pomanjkanja prostora odložimo kak spis, ki tudi še pozneje enako vrednost ima.

Blg. g. I. P. v M. Insetatov ne oskrbuje vredništvo, ampak opravištvó. Resnica, naše občinstvo premalo spoznava važnost časnikarskih naznanil; kar stane taki vrstek, se večinoma bogato povrača pri naročilih.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jeršič.

Umrli so:

7. julija. Jakob Susterčič, delavčev sin, 4 leta, Poljanska cesta št. 18, davica.

V bolnišnici:

6. julija. Fran Smole, delavec, 37 let, telesno poško-dovanje.

7. julija. Angela Petrič, delavčeva hči, 1 mes., umirajoča prinešena. — Helena Doberlet, gostija. 72 let, Incarceratio interna.

Tuji.

6. in 7. julija.

Pri **Mattcu**: Lokančič, inženir, z soprogo, z Dunaja. — Braumtiller, Maier, Falk in Herg, trgovci, z Dunaja. — Karol Bersacznik, potovalec, iz Grada. — Piskerček, soproga polkovnika, iz Trsta. — Kusolich, trgovec, z družino, iz Trsta. — T. pl. Schreyber, svetnik, z Dunaja. — M. Ujehely, uradnik, z Dunaja. — Schild, Schuster in Vogt, trgovci, z Dunaja. — J. Mahl, potovalec, iz Grada. — Janez Schreyer, posestnik, z soprogo, iz Kranjskega. — Rudolf Zarli, občinski tajnik, iz Kočevja. — Berta Krumpel, zasebnica, iz Trsta. — pl. Schiwitzhofen, vladni svetnik, z družino, iz Gorice. — Hornischek, okrajni sodnik, iz Červinjana.

Pri **Stonu**: A. Topolanski, zdravnik, z soprogo, z Dunaja. — L. Tirmann, inženir, z Dunaja. — Hofmann, Lowig, Weill, Weiss in Wekher, trgovci, z Dunaja. — A. Jaklič, c. k. vojaški kaplan, iz Tirolskega. — A. Brabetz, c. k. vojaški uradnik, iz Grada. — J. Zechner, podjetnik, iz Brežic. — Dr. M. Bouvier, c. k. sodnijski pristav, z soprogo, iz Štajarskega. — M. Lavrič, župnik, iz Nove Oslice. — T. Berger, uradnik, z soprogo, iz Zagreba. — Davorin Jenko, kapelnik, iz Srbije. — E. Kandler, zasebnik, iz Trsta. — Salem, zasebnik, iz Trsta. — J. Fiala, vojaški uradnik, iz Trsta. — E. Margoni, trgovec, iz Trsta. — Schmidt, in Tomsich, zasebnika, iz Reke. — Jožef Hlawaty, poročnik mornarice, iz Pulja. — L. Paul, urar iz Pulja. — M. Jelenčič, zastopnik, „Slavijs“, iz Kastove. — K. Preuninger, svetnik, z Dunaja. — M. Kogovšek, uradnik, z Dunaja. — J. Bagerle, inženir, z Dunaja. — Schlesmager, Braun, Abeles, Rosaniš, Löwy, Knoll, Grillitsch, Schneider, trgovci, z Dunaja. — M. Weimersheimer, potovalec, iz Nemčije. — A. Kronfeld, zasebnik, z sinom, iz Zagreba. — S. Tomaž, zasebnik, iz Grada. — A. Scholz, oskrbnik, iz Štajarskega. — Janez Dejak, c. k. stotnik konjice, iz Štajarskega. — M. Zeutnik, kupčevalka iz Reke. — A. Dollenz, nadporočnik, iz Pulja. — Srečko baron Teglio, veleposestnik, iz Istrije. — Peter Končina, posestnik iz Istrije. — J. Nabergoj, državni poslanec, iz Istrije.

Pri **Bavarskem dvoru**: M. Zimmermann, načelnik postaji, z hčerjo, iz Pernova. — Anton Painer, duhovnik, iz Dolenje Avstrijskega. — J. Hafner, krčmar, iz Št. Petra. — J. Modic, posestnik, iz Nove vasi.

Pri **Južnem kolodvoru**: Avgust vitez Jauner, c. k. dvorni svetnik, z Dunaja. — Znidaršič, posestnik, iz Idrije. — P. Klemen, posestnik, iz Celja. — Anton Petek, vežbanec, iz Ljubljane.

Pri **Avstrijskem caru**: F. Knific, trgovski pomočnik, iz Beljaka. — Peter Weiss, posestnik, iz Kranjskega. — J. Dobrin, posestnik, iz Škofje Loke. — Lucian Fiugi, zasebnik, iz Trsta. — F. Kovač, posestnik, iz Laz.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	741.46	+15.6	sl. svzh.	jasno	
8. 2. u. pop.	739.96	+23.4	sl. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	740.14	+17.2	sl. svzh.	jasno	

Dopoludne deloma oblačno, popoldne se je zjasnilo; hladen in vetern dan. Srednja temperatura 17.9° C., za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafirano poročilo.)

9. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 40 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	83 „ 20 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	113 „ 20 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 85 „
Akeije avstr.-ogerske banke	859 „ — „
Kreditne akeije	280 „ 50 „
London	126 „ 65 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 03 „
Ces. cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	62 „ 15 „

Tržne cene

dne 9. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 31	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	4 55	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	3 25	Jajce, jedno	— 2
Oves,	2 92	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4 22	Telečje	— 50
Koruza,	5 20	Svinjsko	— 60
Krompir,	2 14	Koštrunovo	— 36
Leča,	12 —	Pišanec	— 50
Grah,	13 —	Golob	— 15
Fižol,	11 —	Seno, 100 kgr.	1 60
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	2 05
Mast,	— 66	Drva trda, 4 mtr.	6 30
Špeh svež,	— 60	„ mehka,	4 10

Zahvala.

Prestrašna nesreča, ki je našo okolico po toči zadela, vzbudila je mnogo usmiljenega sočutja, ki se takoj kaže v djanji. Sporočevaje najtoplejšo zahvalo preblagim dobrotnikom, ki so precej v prvi sili za najpotrebnejše rezeve mi poslali milih darov, stejem si v sveto dolžnost, tukaj zaznamovati posamezne darove, ki so jih darovali:

V. č. gosp. F. Schweiger, župnik na Radovici	20 gl. — kr.
„ „ M. Jeriha v Loku	10 „ — „
„ „ Sim. Zupan ravno tam	5 „ — „
„ „ Ign. Vrančič, župnik v Zagradcu, nabirko	11 „ — „
„ „ „bis dat, qui cito dat“ iz Kaumnika	3 „ — „
„ „ Št. Jaklič, zbirko iz Št. Vidske fare po Z. s pristavkom: „za nesrečneže fare Trebenjske, Sentlovrenske, Čateške in Doberniške	70 „ 70 „

Milijonkrat povrni Bog vsem in obvaruj preblage dobrotnike enacij in vseh družih nesreč.

V Trebnju, 6. julija 1887.

M. Frelj,
dekan.

ŽELODČEVA ESENCA lekarja Piccoli-ja v Ljubljani

To zdravilo napravljeno je po navodu, kojega je priobčil c. k. vladni svetnik in deželno-zdravstveni poročevalec za Kranjsko, g. dr. Emil vitez Stöckl. Izvrstnost esence potrjujejo zelo učeni zdravniki in tisočero ljudi, ki so jo rabili; ozdravlja želodčeve in telesne bolezni, posebno pa zaprtje, vrančene in jetrne obolezlosti, kakor tudi hemoroide ali zlato žilo, želodečno in prebajalno mrzlico in je najboljšo sredstvo zoper gliste pri otrocih.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštne povzetji. Poštnino trpe p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorji, Tirolu, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (2)

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje železja, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši c. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, štorje za škodadoranje, asfalt za tlak, sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari.

Za obilna naročila se vljudno priporoča (15) gori podpisani.

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!

Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida.*) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi. Srčen pozdrav!

(37) Anton Krašovic,
posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in ovcah, priporoča se pa izkušeni živinski prah (1 zavoje 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobrodelne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejšo zdravilo rabijo ter se priporoča, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto lekarna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (26)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z $\frac{5}{10}$ l.

„ „ 50 „ „ „ $\frac{1}{10}$ l.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.